

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De quodam, qui suam filiulam spiritalem constuprauit. xlvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

Ex cōcil.
Triburi.
cui inter-
fuit rex
Arnol-
phus, ca.
47.

QVI spiritalē compatrē habet, cuius filiū de laua-
sacrae fontis accepit, & eius vxor cōmater nō est, li-
ceat ei defuncto cōpatre suo eius viduā ducere in vxorē,
si nullam habent cōsanguinitatis propinquitatem. Qui
enim? Nunquid non possunt cōiungi, quos nulla proximi-
tas carnalis, vel in id generatio secernit spiritalis.

*De eo, si aliquis suae spiritalis commatris filiam
vxorem ducere possit. Cap. XLVI.*

Ex eodē
cap. 48.

Illud etiā, nec canonica institutione definimus, nec in-
troductione aliqua refutam⁹, sed propter eos qui dicit
sē de eo sentiunt, hoc loco aliquid cōmemoramus. Si quis
suae spiritalis commatris filiam fortuito, & ita contingen-
te rerū casu in coniugium duxerit, consilio maturiori ser-
uato, habeat, atque honestē legitimo cōiugio operam de-

*De quodam, qui suam filiolum spiritalē
constuprauit. Cap. XLVII.*

Ex dialo.
Gregor.

Terribile etiam quiddam in Valeriae prouincia con-
gisse vir vitae venerabilis Maximianus Syracusanus
Episcopus, qui diu in hac vrbe meo monasterio praesens
narrare cōsuevit, dicens, Quidā curialis, illic sacratissimū
Paschali sabbato, iuuenulam cuiusdā filiam in baptis-
te suscepit. Qui post ieiuniū domum reuersus, multo
no inebriatus, eandem filiolum suam secum manere pe-
tiit, eamq; nocte illa, quod dicto nefas est, perdidit. Cō-
mane facto surrexisset reus, cogitare cōepit, vt ad balneum
pergeret, ac si aqua balnei lauaret maculam peccati. Per-
xit igitur, lauit, cōepit trepidare, Ecclesiam ingredi: sed
tanto die non ignoret, ad Ecclesiam erubescerebat hominū.
Sin verò iret, pertimescebat iudicium Dei. Vicit itaq; hu-
mana verecundia, perrexit ad Ecclesiam, sed tremebundus
pauens stare cōepit, atque per singula momenta suspensus
qua hora immundo spiritui traderetur, & corā omni populo
vexaretur. Cumq; vehemēter timeret, ei in illa Miliani
celebritate, quasi aduersē nil contigit, qui latus exiit.
die altero Ecclesiam iam securus intrauit. Factumq; est,
per sex cōtinuos dies latus, ac securus procederet, atq;
quod eius scelus dominus, aut non vidisset, aut visum
fericorditer dimisisset. Die autē septima subita morte
functus est. Cumq; sepulturae traditus fuisset, per longū
pus cunctis vidētibus de sepulchro ipsius flamma exiit.

ram diu ossa eius concremauit, quousq; omne sepulchrum
consumpsit: & terra quæ in tumulo collecta fuit, defossa vi-
deretur. Quod videlicet omnipotens Deus faciens, ostēdit
quid eius anima pertulit in occulto, cuius etiā corpus an-
te humanos oculos flāma consumpsit. Qua in re quoq; no-
bis hæc audientibus exemplum formidinis dare dignatus
est, quatenus ex hac consideratione colligamus, quid ani-
ma viuens ac sentiens, pro reatu suo patitur, si tanto ignis
supplicio etiam insensibilia ossa concremantur.

*De quodam fratre, qui impugnabatur à spiritu
fornicationis. Cap. LXVIII.*

Quidam pater molestiam sustinebat a spiritu forni-
cationis. Abiit autem ad quendam probatissimū se-
norem, & precabatur eum, dicens: Pone tibi solitudinē,
beatissime pater, & ora pro me: quia grauius me impu-
gnat passio fornicationis. Hæc cū audisset senior, orabat
intentē diebus, ac noctibus, pro eo deprecans domini mi-
sericordiam. Iterum autē veniebat idem frater, & rogabat
seniorem, vt magis intētius pro eo oraret. Similiter autem
cum omni solitudine beatus senior orabat intētius pro
eo. Frequenter autem venientem ad se monachum vidēs
senior, & deprecantē se, vt oraret, valde contristatus ad-
mirabatur: quia non exaudiret dominus orationes suas.
Eadem autem nocte, reuelauit ei dominus, quæ circa illum
monachum erant, negligentia, & ignauia resolutionem, &
delectationes fore corporneas cordis eius. Ita autē osten-
sum est sancto seniori. Vidit sedentem illum monachum,
& spiritum fornicationis in diuersis mulierū formis ante
illum ludentem, & ipsum condelectari. Videbat & angelū
domini, astantem, & indignantē grauius contra eundem
fratrem: quia non surgebat, neque prosternebat se in ora-
tionibus ad dominum, sed magis delectabatur in cogita-
tionibus suis. Hæc ergo ostensa sunt per reuelationem san-
cto seniori. Cognouit autem, quia culpa & negligentia il-
lius monachi erat, vt non exaudirentur orationes eius. Et
tunc dixit ei senior, Quia tua culpa erat frater: quia con-
delectaris cogitationibus malis. Impossibile est enī disce-
dere à te spiritum fornicationis immundum, aliis oranti-
bus, & Deum pro te deprecantibus, nisi & tu te ipse labo-
rem assumas in ieiuniis, & orationibus, & vigiliis multis,

II ii

*Ex dictis
Pophnu-
tij ere-
mitæ.*